

ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ ԱՆՁԻՆ ԶՂՋԱՑԵԼՈՅ

Տեառն Ներսիսի Հայոց Կաթողիկոսի

Աշխարհ ամենայն, առ իս նայեցեալ, ախտակից լերուք: Բանամ զշրբուն, բարբառիմ լեզուաւս, բողոքեմ զանձնէս. Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա.

Տէր ողորմեա:

Գող եղէ մեղաց, գտող կորստեան, գուր ինձ փորեցի: Դաւեցի զանձն իմ, դաւաճանեցի, դարան գործեցի. Տէր ողորմեա:

Երբեմն էի լոյս, եւ այժմ եմ խաւար, եւ ստուեր մահու: Զիա՞րդ պատմեցից, զքիւ մեղաց իմոց, զի բազում են յոյժ. Տէր ողորմեա:

Էրկինն եւ երկիր, էկայք ողբացէք, էղկելի զանձն իմ: Ընտրեցի զչարն, ընկալայ կամաւ, զհոյլս մեղաց. Տէր ողորմեա:

Թաքալիմ տղմով, թաւալիմ ի մեղս, թօրափել չկարեմ: Ժանտ ախտիւ լցեալ, ժահահոտ եղէ, ժամանակս բազումս. Տէր ողորմեա:

Ի բաց մեկնեցայ, ի սուրբ խորիրոց, ի բարեաց գործոց: Լաւ վարկաւ անձն իմ, լուսոյն հեռանալ, լինել ընդ խաւար. Տէր ողորմեա:

Խորիուրդ չարին, խարեն զիոգիս, խորասոյզ առնեն: Մածկեն անդնդովք, ծիծաղին գլորմամրս, ծանակ զիս առնեն. Տէր ողորմեա:

Կամաւ կորացայ, կարկամեալ անձամբս, կանգնիլ ոչ կարեմ: Հուր մեղաց կիզող, հրդեհեաց որ յիս, հոգեւոր բարիս. Տէր ողորմեա:

Զաղկեցայ մեղօֆ, ձաղկեցին տեսողք, ձանձրացաւ հոգիս: Ղեղի դառնուրեան, ողեալ իսկրտ իմ, դամրար իմ շիշաւ. Տէր ողորմեա:

Ճաշակմամբ մեղաց, նաշեցի զմահ, նոխս աղբատացայ: Մեռեալ եմ հոգւովս, մոլորեալ մտօս, միայն կամ մարմնովս. Տէր ողորմեա:

Յորոգայր մահու, յորսողին անկայ, յաղթեցայ յախտից: Նետից թշնամւոյն, նշաւակ եղէ, նոր միշտ խոցոտիմ. Տէր ողորմեա:

Շուրջ պատեալ զինեւ, շունեք բազումք եղեն, շաղախին արեամբ: Որս եղէ չարին, ուռկանաւ մեղաց որսացաւ զանձն իմ. Տէր ողորմեա:

Չարաչար վշտօֆ, չարչարի անձն իմ, չունիմ դադարումն: Պարտապան գտայ, պարտուց յանցանաց, պարտեալս ի մեղաց, Տէր ողորմեա:

Զանամ զդշանալ, չեռանիմ դարձեալ, չեռնում հրով մեղաց: Ռարքի կոչեցայ, ուակայ անուանիմ, ուամկական վարուխս. Տէր ողորմեա:

Միրով ցանկութեան, սաստիկ բարկուրեան, սիրտ իմ խոցեալ է: Վիրօֆ յանցանաց, վշտանայ հոգիս, վարանեալ շրջիմ. Տէր ողորմեա:

Տիրեցին ինձ չարք, տարագիր հանին, տիրական գրկացն: Բարունոյն բարւոյ, Բախնական ձայնին, Բոտինս ոչ լուայ. Տէր ողորմեա:

Ցանկութիւն չարեաց, ցանկալի դիմօֆ, ցաւեցոյց զաչս իմ: Իւրաքանչիւրոց, ւիւսմամբ խուռն ախտից, ւիւծեալ է հոգիս. Տէր ողորմեա:

Փուրացիր, անձն իմ, փախչիլ ի չարեաց, փափաքիլ թարեաց: Քեզ միշտ մերձ ծանիր, ժուն մահու եկեալ, լննող դատաւոր. Տէր ողորմեա:

Մրրուհեոյն Աստուածածնին բարեխօսուրեամբ:

Յիշեա Տէր, եւ ողորմեա: